

EDITORS-ADMINISTRADORS: UMBERTY MIR—Cadena de Cort, n.º 11—Palma.

DOMINICA SÈPTIMA DESPRÉS DE CINCOGESMA

Que no se consegueix la Gloria sinó després d'haver prèrs part en los sufriments y humillacions de Jesucrist

SALOMÈ demaná per sos dos fills els dos primers llochs del Reine de Deu: ella s' havia imaginat que aquest reine era temporal, ò tal vegada ho demaná á instancies dels dits fills. El Bon Jesús los diu que no saben lo que li demanan: per ser coronats es precis haver combatut; y no se pod ser ditxós en el cèl sens haver estat abans humillats en la terra. Jesucrist es el miray de tots els predestinats, es el camí, ningú va á Deu sinó per Ell, y el qui no participa dels seus sufriments, no tindrà part en la seua gloria; per això pregunta á n' aquells dos joves, si poren beurer el seu Cális; vat' aquí la condició: tendreu part en el Reine de Deu á condició de beurer el Cális dels seus patiments.

¿Sabeu de cap sant que haja faltat á n' aquest precepte y haja arribat al Cèl per altre camí? ¿Volem també noltros, y estam disposats á sufrir per mereixer la etèrna ditxa, que es estada la recompensa dels combats y torments de tants illustres mártirs? Extranya cosa es que demanem tots, com els Apòstols, ocupar un lloch en el Cèl, sens que mos costi rès. Voldríam ser predestinats, y no seguir el modelo de Jesucrist; no miram més que lo que pot satisfermos, sens considerar lo que pod sermos més útil. *Els ulls del impio*, diu el Sant Job, *están en els seus camins*. Com si digués en los seus pèus, pues no se consagra més que á lo que pot contentarlo. Al contrari dels bons feèls que los consagran á Jesucrist, que es son cap: seguint el camí per ahont Ell camina, y no altre.

En va es per voltros, diu el Profeta, *llevarvos ántes del auba*. ¿Qui es, pregunta Sant Agustí, el qui s' axeca antes del auba? El qui vol alsarse

més que Jesucrist, el qui vol ser gran allá ahont Jesucrist fonch humil, el qui vol pleers allá ahont Jesucrist sufri oprobis, ahont fonch el blanch de la contradicció del mon, ahont sufri els més horribles torments. *Axecaivos després d'haver vos aseguets. Surgite postquam sederitis*. No penseu en ser exaltats á la Gloria, sinó després d'haver passat per les humillacions, y quant la vostra paciencia en los traballs d' aquesta vida, sufrits com Jesucrist y per Jesucrist, sia l' únich fonament de la vostra esperança: *Prius humiliamini, qui jam vultis exaltari*.

JOAN BAUTISTA ENSEÑAT, PVRE.

AYGO PURA

Per apagar s' ardent foch,
aygo fresca y abundosa
la jove cerca afanyosa
y no 'n troba gens per lloch.

Entre 'ls fums y 'ls honors vans
ella primer l' ha cercada;
però ab més sèt ha quedada
de la que tenia abans.

Beure aplé poder cregué
en les fonts de la riquesa,
més, torrents sols de tristesa
de ses aygos ne tengué.

Llavors lo seu cor obri
á les persones amades,
y quant les hagué provades
amargor no més senti.

En lo temple del Senyor
després cercá l' aygo pura,
y un llumet en la foscura
li mostrá la font d' amor.

Desde que la viva flama
del amor són cò abràssá,
si volen ditxa, ara exclama,
dins lo Santuari está.

MIQUEL GAYÁ BAUZÁ, PVRE.

SANTOS DE LA SEMANA

Día 10. Lunes.—SANTOS Cristóbal y siete hermanos, mártires; Genaro, Marino, Nabor, Félix, Silvano, Apolonio, Leoncio, Mauricio, Daniel y compañeros mrs; SANTAS Rufina y Secunda, vgs. y mrs., Amelberga y Amalia, vgs.

Concluyen las Cuarentahoras en Santa Cruz.

Día 11. Martes.—SANTOS Pío I, papa y mr.; Sidonio, Marciano, Genaro, Sabino, Cipriano y Abundio, mrs.; Cindeo, pbro.; Juan, ob.; Dictinio, ob. de Astorga; Dostrano, abad; SANTAS Pelagia, mr. y Verónica de Julianis, vg.

Empiezan las Cuarentahoras en San Juan.

Día 12. Miércoles.—SANTOS Juan Gualberto, ab. y fr.; Nabor y Félix, mrs.; Hermágoras y Paulino, obs. y mrs.; Próculo, Hilarión y Fortunato, mrs; Jasón, Paterniano, obispo; SANTAS Epifania y Marciana, mrs.

Continúan las Cuarentahoras en San Juan.

Día 13. Jueves.—SANTOS Anacleto, papa y mr.; Joel y Esdras, prfs.; Serapión, mr.; Eugenio, ob., y sus compañeros Salutaris, Murita y otros; Turiano, ob.; Santa Miropo, mr.

Concluyen las Cuarentahoras en San Juan.

Día 14. Viernes.—SANTOS Buenaventura, ob. y cardenal; Justo y Focas, mrs; Optaciano, ob.; Marcelino, pbro.; Santa Adela, viuda y monja benita.

Empiezan las Cuarentahoras en el Hospital.

Día 15. Sábado.—SANTOS Enrique, emperador; Eutropio, Catulino, Genaro, Florencio, Felipe, Zenón, Narceo, Abudemio, Antíoco, Ciriaco y Félix, mrs.; Camilo de Selis, fundador; Atanasió y Plechermo, obs.; SANTAS Zózima, Bónosa, Julia y Justa, mrs.

Continúan las Cuarentahoras en el Hospital y empiezan en las Teresas.

Día 9. Domingo VIII después de Pentecostés.—El triunfo de la Santa Cruz y nuestra Sra. del Carmen. SANTOS Arternógenes, Sisenando, Fausto, Domnión, Hilerino, Valentín, y Elser, mrs.; Eustaquio, ob.; SANTAS Reinalda, vg. y sus compañeras, todas mrs.

Concluyen las Cuarentahoras en el Hospital y continúan en las Teresas.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

Juriol

Día 10.—Comensau els banys de mar.

Día 11.—Adobau les teulades.

Día 12.—Mudau sa paya á ses márfegues.

Día 13.—Aterrossau y cremau fornigués.

Día 14.—Netetjau les estables y sestadors.

Día 15.—Componeu payés.

Día 16.—Ni en suhá ni després de diná te tiris dins má.

CANSÓ

¿Vols que 't diga la rahó

De quin modo n' has de viure?

No has de plorá ni riure,

Ni está content, ni falló.

SA MULA Y ES MISSATGE

—¿Encara amb paya t' en vens,
mala pèsta de missatge?

Premla tú per companatge
si tantes ganes en tens.

¡Sempre paya! Quina menja
p' es meu gust! Com som fumada,
qu' en día faner m' agrada
tant com m' agrada 'n diumenja.

—No sé per que 't desconsols
tenint sa panxa ben plena;
jò te don paya á balquena,
y tota la t' empassoles.

—¿Que no 's ver?—Ja 's de rahó.
Si altra cosa ningú 'm dona!
Ni amb un quintar de tafona
li treurían sa llecó.

Posaume dues tafarres,
y no 'm doneu tant d' espart,
qu' es ventre no dexa fart
y sol esmola ses barres.

¿Es just axò? Tú qu' heu trobes,
qu' á una mula qui trabaya
li plangan una senaya
de faves ò de garroves?

¿Y de cap á cap de s' any
no hi ha d' haver per pietat
ni un sol aumetet de blat?
¿Per ventura no 'l me guany?

—¿Blat voldries? Per s' esquena,
—¿T' assembla qu' es devertit
rossegar de día y nit
un carro de roda plena?

Recordet que fent sodrachs,
per baratar de llevó,
anarem á Son Falcó
y en duguerem dotze sachs.

¿Y per mí? Ni un aumetet.
¿Y vols tú que m' en afluix,
fassa sol ò calabruix,
siga bo ò dolent s' esplet?

—Menja paya y no marmules:
no sies cabessa. Vamos.
¡Bé flocaríen ets amos
si dassen blat á ses mules!

—¿Y sens elles en tendrien?
¿Sens' elles faríen pa?
A n' es blat l' han de sembrá.
¿Per ventura ells llauraríen?

¿Voldrien ells cap vegada
posá 's seu coll baix d' es jou,
y sentir crits d' arri, y ou,
y darrera sa singlada?

¿Em renyes perque jò gruny
y teng ja croxits ets ossos?
A veure si tú es terrosos
m' esclafes á cops de puny.

¿Qui llaura es gorets, Tomeu?
¿Y á tú qui 't llaurá sa rota?
Jò suava tanta gota,
y axò que feya una neu...

¿Y qu' en diré jò d' es batre?
A les bones ò á les males,
haver de corre amb cucales
y corre sempre de quatre!

Haver de piconar s' era
solament amb so trapitg,
ara voltant per susmitg,
ara ran de sa vorera!

Y per fermos es repel,
aquell sol que mos rebenta,
y un raig de suor bullenta
fa sortir de cada pell!

Si donassen á triá
an aquell qui més trabaya,
voltros tendriau sa paya
y per mí seria es gra.

—Però, com jò som Tomeu,
te diré p' es teu conhort,
que de cadescú sa sort
senyalada la té Deu.

Y es ben cert y ben segú,
que si d' es blat no 's fes pa,
y no fos per l' amo es gra,
ni paya tendries tú.

TRADICIÓ POPULAR

Com es que ses beyes, en picar, se moren.

COM el Bon Jesús hagué criades ses beyes y elles veren que sa mel que feyen era tan bona y tan bona y que de ses seues bresques en treurían sa cera per dir missa, quedaren tan plenes de vanagloria, y s'entonaren tant, que varen tenir cara d'investir al Bon Jesús ab aquestes:

—Suposat de que feym unes coses tan precioses y esquisides, per guardarles des qui les mos vulguen pendre, vos demanam que mos concedigheu sa gracia de que en picar, matem.

—¿Ay sí? diu el Bon Jesús. ¿Vol dir voleu matar? ¿Que no sabeu voltros que no los puch sofrir gens gens á n'es venjatiu? No res; vos ho fas avinent desd'ara: en picar, en lloch de matar els altres, vos matareu á voltros metexes. Axí estareu alerta.

De llavò ensá ses beyes, en aficar es fibló, les surt sa moca, y colan la vida.

Tampoch no diu be esser tan maleyts.

ANTONI M.ª ALCOVER, PRE.

DIETARI AXUT

y en salsa

JUNY

Dia 16 —Entre sa genteta y per ses tavernes se fa corre sa nova de que dia 15 del vinent Octubre ha de ser la *fi del mon*. Que hi ha sintomes de que p'el mon s'hi passetja l'Anti-Crist, fa estona s'en té indicis. ¿No 's ve *massons*?—El temps está loco: trona, plou y fa fret d'hivèrn.—Corren billets falsos des *Banch d'Espanya*.—Sa policia afiná un *golfo* á Inca. ¿Sa *Geografia* fa progressos! ¿*Golfos* á Inca.? *¡miracle des coranta sants...!*

Dia 17.—En virtut de Real Orde, ahí s'en anaren á ca-seua més de docents soldats del Regional n.º 1, en llecència trimestral.—Els petits *insurrectos* de per devés el *Secós* apedregan un pobre veyet. Els pares d'aquests *mambissos* en tenen cupa.—Un matrimoni, en es carré d'en Bosch, celebra sa *lluna de fel*; després dels escándols de *rúbrica*, anaren els dos á dormí en els *Caputxins*.—Apareix en lo *Bolletí Eclesiástich de la Diócesis* un edicte de nostro 'n amadíssim Prelat, ordenant que 'l Compendi de Doctrina Cristiana recentment fet publicar sia declarat de *texto* en el Seminari, Col·legis y Escoles. Axó será una *contrariedad* per aquells *Col·legis de Señoritas* que, perque fa *més elegant*, donan lliadó de Catecisme, en *francés de París*.

Dia 18.—Queda constituída en Palma (ab Delegacions en tots los pobles de s'Isla) una Societat titulada *La Veda*, la qual té per objecte fomentá sa cassa y persegui als infractors de sa Lley.—A la Soledat, ab ocasió de prenderhi possessorí de sa Vicaria D. Gregori Llinás, hey ha hagut *altá fumat y missa de tres*.—A Sant Joan un *curro* fa *oposicions* de valent donant tronch á una fadrina d'allá meteix. Després de sa *fassanya*... sa hava li degué caure de... satisfacció.—Per sa Plassa de Queviures hi ha revenedós que fan *callet*, y altres que donan *gat per llebre* en qüestió de peses. Gènero ca y prim de pes. *¡Vaja un robatorum!*

Dia 19.—Els aubarcochs s'enfilan amunt; se venen á preu d'òr. Y axó que es una fruyta que abunda molt dins Mallorca...—Altra brega en es carré de la Missió... Hi ha barrios que heu duen dins sa massa de sa sanch ser sara-gateros.—En es carre d'en Ballester hi ha *sirenes* que ab so seu cant. no deixen dormí el vehins, ¿Y sa vigilancia nocturna?—Mor don Antoni Ripoll, coronell d'enginyés, (sia al cèl) —En es Moliná una entena d'un molí de vent aplegá un homo y lo ferí gravement.—El vapor *Lulio* ha sufert averies á sa máquina, á Barcelona.—Un carruatje passa per demunt un atlot, devés sa Porta de la Calatrava —Se fa saber al públich que s'ha extraviat un canot inglés... *¡Mal finis sa casta!*

Dia 20.—Un subjecte de Manacó que volia matá son pare, fou agredit per un germá, qui ab dues guinavetades lo deixá en es siti. Dit subjecte era una *mala clepa*.—Dos canots, en es carré de Sant Miquel, feren pegá una mala caiguda á una senyora produhiutli dues nafres de consideració.—Ahí acabaren á la Seu els ecsercisis en llati els opositors á canongia vacant. Hey han pres part: D. Gabriel Llompart, D. Francesch Pascual, D. Bartomeu Pascual y don Nadal Garau.—Un incendi á una casa de Porreras, Se pogué salvá... un aubardá. *¡Mirau... un aubardá...!* Però dins aquest bast sa madona hey tenia trecents durets en monedes d'òr. S'ase que 'l portás, en tota propiedat, se 'l poria calificá d'ase *carregat d'òr*.

Dia 21.—Anit passada s'iniciá un vent fresch que finí en fort huracán, el cual, amaynat un poch, comensá á ploure de firme.—A un bergantell de Sant Juan una escopeta li feu ses *passigoyes* prop.—Davés s'abeuradó d'*Itri* trabucá un carro, y es carreté fou enclòs devall.—Efecte del temporal d'ahí vespre naufragá un llaut á ses costes des Llevant. Sa tripulació pogué salvarse.—Volá al Cèl Sor Manue-la Vadell, franciscana.

Dia 22.—Segueix fent un temps loco: ara fa sol, ara plou, ara fa caló, ara fa fret.—Davés es Prat de Sant Jordi hey aparequé una verdadera solada de tortugons.—Un públich *sensat* doná un corrido á un municipal perque s'en volia du un atlot mal criat á n'es Caputxins. *¡Estám dins un período anárquich!* *¡Viva el pueblo soberano!*—Es temporal s'en ha duyt es banys de sa Portella.

Dia 23 —La *Junta de protecció al soldat* acordá suspendre es cobro de ses cuotes de suscripció mensual; y mediant circulá dona les gracies als donants.—*Conato* de guinavetades en es Moll.—Els municipals regalan un bastó de mando á son *Jefe*. S'orde urbá está... salvat.

Dia 24.—El *poble sensat* fon plom, cerca faves per devall es llit y mira si sa carxofa ha florit.—Ahí, lo M. I. Sr. Don Joseph Vidal, canonge de Burgos, prengué possessorí, per delegació, de la dignidat d'Ardiaca de la nostra Catedral.—Bendició solemne de s'Iglesia de S'Endiotaria, per lo Il·lustríssim Prelat.

Dia 25.—Els *pillins* en lloch de du quatre doblerets á ca-seua ahont hey deu haverhi forsa de rusca, ara los ha donat per comprar *cohuets y piules* que desparats p'es carrés y dins ses entrades, donan forsa de sustos. Aquests atlots, *anarquistes en miniatura*, d'aquí á un parey d'anys, amollarán *peturdos*, y, en está més *d-stravats*, *bombes de dinamita*. Aquesta es sa gradació.—Gran festa relligiosa, ab vetlada literaria, á Inca, dedicada á son Patró S. Lluís Gonzaga, per los joves de la Congregació de María. Se tractá de fundar un *Centre Catòlich*, ahont reunirse els bons inqueros que no van de cassinos. *¡Endavant!*

Dia 26.—*Cierre general de tiendas y comercios en protesta contra los nuevos presupuestos*. La protesta ha durat un' hora: de les onse á las dotze del mati.—Molts de pescadors, aficionats, del Moliná, demanan una missa á las onse. Els pescadors de *Llevant* donan una prova de ser més catòlics que 'ls de *Ponent*. *¡Moltes cufabies de misses salan els ciutadans per sa curolla d'un peix!*—Fou elegit canonge Lectoral D. Bartomeu Pascual.

Dia 27.—Ahí un homo del *Terreno* volgué fer una *vega de mistos*, y, no satisfet, aná á *prende un bany* devés *S' Aygo dolso*. *¡Deu mos do seny, que cervell no basta!*—Gran acon-teixament populá: arriban els *bitxos nacionals* que dins breus dies han de *actuá* dins sa *Plassa de Toros*...

Dia 28.—Son nombrats Rectors: de Binisalem, D. Miquel Miralles, y d'Esporlas, D. Mateu Togores.—Brega de carboners en es carré des Mercadal. *Hubo derramamiento de sangre* —La Reyna ha enviat un objecte d'Art á n'es *Club de Regatas*, com á prèmi de ses que han de celebrarse demá.

Dia 29.—A Inca, un *ell* y una *ella*, acusats d'infanticidi, han ingressat á sa *germandat de Sant Domingo*.—A Bunyola, un *virolla* aplaná ses costelles á sa *costella*.—S'Alcalde de Palma imposá una munta de 50 pessetes á s'*Empresa de Cotxos Fúnebres* perque se presentá ab sos *cavalls de mita dol*, á un entèrro de *cos present*.

Dia 30.—Llamps y trons y quatre gotes, dematinada.—Un *cilindro* capola dos dits de sa ma á un atlot.—Mor á Peralada, D.ª Juana Rocaberti, Comtesa de Montenegro. Sia al Cèl tan virtuosa y pacient senyora.

ESCUTS DEL SAGRAT COR

Mentres esperam contestació del fabricant d'Eibar per obtenirne de ferro fus, el nostre Director ha encarregat a D. P. A. Cetre la fabricació d'una *retjola de majòlica*, amb l'imatge de Jesús qui, tenguent lo Cor ab sa ma esquerra sobre son pit, sosté amb sa dreta un sceptre eapimat en creu, y part demunt sa corona diu: *Jo reinaré*. Per part seua dit senyor fabricant-artista en confecciona un altre de majors dimensions, per posarne en venta á preus més reduhits que els de ferro fus. Prest veurém ses mostres en la tenda *La Roqueta* del carrer de Sant Miquel.

Bunyols de vent

(y pebre couent)

Mes escandols.—Amb frecuencia, els diaris de Palma denuncian certs excessos y explotacions que, lluny de cohibirse, augmentan escandalosament y son origen y causa de graves desordres, y fins y tot de criminals delictes, que no volem esmenussar per respecte als lectors de paper blanch. Noltros aplaudim la denuncia de tals explotacions, y deploram que no més s'invoqui una *rahó* d'higiene per ferles desapareixe.

Si la regeneració des pobles dependis solament del compliment de les lleys humanes, ¡pobre humanitat!

Mentres á Mallorca vaji amb auca l'imoralitat, axí com hey vá, no esperém remey. Y lo pitjor de tot es que el mal ecsemples, sovint, vé dels de més amunt.

(¡...!)—Dilluns passat l'Excm. Ajuntament de Palma dedicá sa festa anual á la commemoració del martiri del nostre gran compatriota Ramón Lull, assistint al ofici y sermó en l'iglesia de Sant Francesch, presidit per lo Sr. Governador. També hey assistiren tres nobles senyors membres de la *Causa Pia Luliana* (fundada á fi de procurar la beatificació de dit Martí, però que ha molts anys no se cuyda de tal cosa); més, sis Collegials de la Sapiència y cinch membres de l'Arqueològica Luliana. Del Cabildo de la Seu, comparegueren los M. Iltres. D. Melción Vidal y don Lluís Gamundi ab son Virell, però vejentse tants poch no seguieren en lo seu bancal. Devem dir que oficiaren los M. Iltres. Capitulars, D. Maciá Company y D. Jaume Ferrer.

Noltros creim que, á més de les incorporacions invitades á dita festa, s'haurian d'invitar als Claustros de Professors del Institut y del Seminari, á les Academies, y á la Societat d'Amichs del País. Axò no més costaria unes quantes *papeletes* més y la feyna de posar alguns bancals en lloch preferent; y axí s'honoraria més dignament la memoria del nostre Benaventurat Savi.

Però, ¡heu hem proposat en vá tantes vegades!

Pedrades.—Segueixen els atlots vayvés de per Ciutat y dels seus Arravals, apedregant als qui passen ran, ran murades, sobre tot els decapvespres devés la Pursiana. No hi ha dia que no ferin qualcú; y els encarregats del orde públich no son capassos á impedirho. ¿Quin remey? No sortir de dins *ca* nostra. . . Y, ja que hem dit *ca*; qui no vol que 'l mosseguin, que no vaji p'els carrés. Palma es la ciutat dels cans y dels atlots alloure; y dels carrilés malcriats; y dels carrers mals agranats; y dels municipals endormiscats.

Senyor Alcalde nou: ¡per amor de Deu!...

AGRADECIENDO

De fuera casa.—La *Revista popular de Barcelona*, de 22 del mes pasado, ocupándose de la Memoria sobre *Arte litúrgico cristiano*, publicada por nuestro querido Director, entre otros favorables conceptos que de este opúsculo le merece, dice: «Es un estudio de carácter práctico muy importante, como no dejarán de reconocer cuantos por su ministerio hayan tenido ocasión de intervenir en esta materia. Por él merece plácemes y enhorabuenas su cristiano autor, como ha merecido favorable censura de la digna Autoridad eclesiástica de la Diócesis de Mallorca.»

La *Revista Contemporánea* del mismo mes, en su *boletín bibliográfico*, también se ocupa de nuestro Director exami-

nando su *Aplech tercer, Flors y Fulles*, y juzgando que «en todos sus escritos, apreciables por muchos conceptos, resplandece la limpieza moral.»

Testimonios tan autorizados y juicios tan desinteresados son el mejor elogio que pudiera desear nuestro combatido Director, D. Bartolomé Ferrá.

La fórmula de un Congreso regional de Ciencias médicas en Baleares. Conferencia dada en el Colegio Médico-farmacéutico de Mallorca, por D. Bernardo Riera y Alemany, Médico 1.º de Sanidad Militar, etc.

De este notabilísimo trabajo, nuestro Director ha recibido un ejemplar con muy atenta y delicada dedicatoria. Fáltanos espacio para dar cuenta de su contenido. Lo haremos otro día.

Agradecemos cordialmente las diferentes muestras de aprecio que hemos recibido con motivo de cierto deplorable incidente; las que vienen en forma de *comunicado*, han de dispensarnos sus firmantes no las insertemos, por nuestra resolución de no hablar más de dicho asunto, si á ello no se nos obliga por motivo grave y fundado.

V. C.

BIBLIOCRAFÍA

Figaro.—Mos ha arribat el primer número d'aquest nou setmanari. Diu, després de saludar al públich y als seus companys en la prensa, que el seu programa es de sinceritat, veritat y justicia. Sembla que conta ab una redacció numerosa. Feyna hey ha per tots cuants se proposin dir veritats, però, es pas es que tots pensam ser infalibles y sols heu es Deu.

MALLORCA, per sa part que li corresponga de dita escomesa, respon: benvingut *Figaro*, y viscau molts d'anys si per bé ha de ser.

¡A la fi!—Dins breus dies se posarán en venta els ecsemples de l'*Exposición de los Cánticos de Amor de R. Lulio*, por Sor Ana Maria del Santísimo Sacramento, editats á Palma l'any 1760, que estaven enmagatzemats de llavò ensá, y ara el nostre amich y colaborador Mossen Mateu Gelabert, prevere, vice-secretari de la J. de la C. P. L. s'ha cuydat d'exhumar. Sols costarán els dos toms, *una pesseta*.

També sabem que alguns amigs nostros se preparan per continuar la publicació de la sèrie comensada per l'egregi Lulista Micer Geroni Rosselló, qui per falta de salut l'hagué de suspendre.

Veurém si els estudis de les obres de R. Lull, prendán alguna volada, á Mallorca, ¡que es ben hora!

Apostolat de la premsa.—Aquesta societat, establida á Madrid, té per objecte espargir bona, moral y escullida lectura á preus econòmichs. Fins ara ha publicat de la 1.ª sèrie vint toms á pesseta; setse de la 2.ª, á pesseta y mitja, y dos de la 3.ª á 2.25 pessetes; constant de 300 fins en 700 pàgines, segons preu; bona lletra y ben encuadernats. Excúsám dir que totés les obres sou escullides entre les millors dels escritors catòlics antichs y modèrns. Veis aquí llibres boníssims per obsequiar al jovent que se desitja ben encaminar.

MALLORCA

REVISTA DOMINICAL BILINGÜE

Este semanario tiene por objeto difundir lectura sana en forma amena y al alcance de todas las inteligencias.

Se reparte los sábados, y contiene ordinariamente cuatro páginas de texto; pero cuando los recursos lo permiten, publica números de á ocho páginas, suplementos ó aumenta la tirada y en este caso el exceso

Se distribuye gratuitamente

Se sufragan los gastos por medio de suscripciones desde 25 cénts. de peseta mensuales en adelante

Por 25 cénts. se sirve semanalmente un ejemplar; por 1 peseta, cinco; por 2 pesetas diez, y así sucesivamente.

Imprenta de Umbert y Mir.—1899.